

Op Zaterdag 30 Januari 1813 gaf de troep van Bingley „het Turfschip van Breda”. Het stuk kwam voor op het repertoire van Amsterdam en dus had De Marivault het niet verboden. Alleen het feit dat er een Prins van Oranje in dit stuk voorkwam lokte zulk een massa menschen naar den schouwburg, dat die voor zoo'n aantal menschen veel te klein was. De Marivault verbood er zoowel hier als in Den Haag alle verdere opvoering van ¹⁾). Hij oordeelde het stuk juist thans zeer gevaarlijk, daar er meer dan ooit over den jongen Prins van Oranje gesproken werd. Men vertelde, dat hij wegens zijn dapperheid de orde van den Kousenband ontvangen had en dat hij te Londen teruggekomen was ten einde aan de verlossing van Nederland mede te werken. Onder het volk heerschte algemeen de overtuiging, dat hij de Franschen zou verjagen. Ook hoorde De Marivault, dat er in Engeland geslagen dukaten zouden circuleeren met de beeltenis van den Prins met het opschrift Willem de 7de, Koning van Holland.

Op 2 Mei 1813 werd hier het stuk Valvaire en Adelaide opgevoerd. In dit stuk kwam een paar maal de naam Moskou voor. Dit gaf aanleiding tot geweldig rumoer en applaus, dat vooral van de lagere rangen kwam. De Marivault zorgde er voor, dat de naam Moskou in het stuk verdween, maar ten slotte werd het stuk toch verboden.

De pruikenmaker van den troep van Bingley, Schierboom, werd op last van De Marivault opgepakt en naar Amsterdam gezonden, omdat hij op de Groote Markt gezegd had, dat de Russen Maagdenburg genomen hadden, terwijl op 10 November 1813 de acteur Valkenier voor tweemaal 24 uur in het Dolhuis gezet werd voor dergelijke uitlatingen. Bingley beweerde, dat hij zonder Valkenier geen voorstellingen kon geven, maar De Marivault dwong hem dit toch te doen.

Na het oplichten van den acteur Roosevelt die met oranje versierd op het tooneel gekomen was, ontving Bingley het volgende dreigende schrijven:

„Les acteurs de la troupe, que vous dirigez, continuent malgré les fréquents avertissemens, que vous avez reçus et

1) Ook van Woensdag 3 Febr. echter is in het Archief der gemeente een aanplakbiljet van het stuk voorhanden.